

Explicació de vot

Vist que una persona tan important i distingida com el senyor José Luis de Vilallonga, marquès de Nosequè, aprofita la seua col·laboració setmanal a la revista d'*El País* per explicar-nos per què votarà el PSOE, he pensat que jo —que no sóc ni de bon tros tan important— també podia fer el mateix. No explicar per què votaré PSOE, evidentment, sinó fer públiques algunes cavil·lacions electorals. Si a vostès, com és molt comprensible, no els interessa el tema, ho deixen córrer, i tan amics com sempre.

Ser valencià, ser d'esquerres, i ser nacionalista, són coses, en efecte, que preses en bloc poden donar lloc a profundes cavil·lacions a l'hora de votar. Suposant, és clar, que un hom vote per allò que és, o que pensa que és, i no per les raons que habitualment vota el personal: per Felipe, per l'alternativa, perquè és *lo teu*, perquè són capaços de fer-ho (!), perquè Espanya progressa, etcètera. Si fóra per això, un servidor no votaria, i seria ben trist per al bon funcionament del sistema, o per a la meua consciència cívica, que no descansaria en pau durant els pròxims quatre anys.

Cal, per tant, meditar què votar. No per fer o desfer govern, que aquest no és el meu problema, i en realitat més val que a Madrid continuen governant els socialistes, vista quina és l'alternativa real. Que governen, però sense el meu vot. El meu vot és meu. Si jo fóra un dels milions de nacionalistes espanyols normals, de Sevilla, Madrid o Santander, i no fóra de dretes, votaria el PSOE. Sense problemes. Potser, fins i tot, sense ser nacionalista espanyol, a Barcelona votaria PSC, si em podien convèncer que això era diferent que votar PSOE. Al País Valencià, no hi ha cas ni problema: no hi ha PSPV, només hi ha PSOE. Resolt.

Si no fóra d'esquerres, i fóra ciutadà de Catalunya, potser votaria Convergència. Però els valencians no tenim cap Convergència, ni tenim cap ERC, ni tan sols tenim una cosa votable com IC. Als valencians que siguen més o menys d'esquerres i més o menys nacionalistes (n'hi ha pocs que siguem *molt* de cada cosa), els dubtes no els deixen dormir. ¿Com votar un partit que siga valencià i nacional, però que no siga més d'esquerres que el PSOE? I si no són d'esquerres, pitjor: ¿com votar un partit valencià de dreta o de centre, però que no siga *blavero*? Tinc amics, amigues, parents, col·legues, amb greus conflictes de consciència. Gent que, al final, o no votaran per avorriment, o per avorriment votaran el PSOE. Greu error, però comprensible. I error que jo no cometré: modestament, sense fer escarafalls, votaré UPV. Pensant que s'equivoquen de camí, pensant que és un vot d'escassa *utilitat* aparent, pensant que no en traurem l'aigua clara, els votaré. Perquè, si valen totes les consideracions anteriors, o vote UPV, o no vote ningú. I jo, només que siga per vici, vull votar. □

Joan F. Mira